

Bruxelles, den 15.12.2017
COM(2017) 800 final/2

CORRIGENDUM

This document corrects document COM(2017) 800 final of 22.11.2017.

Concerns all language versions.

Correction of Table 2b. It was stated that France has made limited progress with implementing the fiscal-structural part of the 2017 CSR. The table should read 'some progress', as correctly stated in the Commission Opinion on the French DBP.

The text shall read as follows:

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN

Udkast til budgetplaner for 2018: Samlet vurdering

DA

DA

Resumé

Denne meddelelse indeholder en sammenfatning af Kommissionens vurdering af de udkast til budgetplaner for 2018, som 18 medlemsstater i euroområdet har indgivet (EA-18, ekskl. Grækenland, der er omfattet af ESM-stabilitetsstøtteprogrammet). Østrig og Tyskland har indgivet planer baseret på en uændret politik, da deres regeringer på tidspunktet for indgivelsen ikke havde de fulde budgetmæssige beføjelser. Spanien har indgivet en plan baseret på en uændret politik på grund af en forsinkelse i budgetproceduren. I overensstemmelse med forordning (EU) nr. 473/2013 har Kommissionen vurderet medlemsstaternes udkast til budgetplaner og den samlede budgetsituation og finanspolitiske kurs i euroområdet som helhed.

Den samlede vurdering af udkastene til budgetplaner for 2018 og den samlede finanspolitiske kurs i euroområdet kan opsummeres således:

1. Medlemsstaterne og Kommissionen har opjusteret vækstforventningerne væsentligt siden foråret. Den økonomiske vækst er større end den potentielle vækst, og det samlede produktionsgab indsnævres derfor yderligere i 2017 og forventes i 2018 at blive positivt. Ikke desto mindre er opsvinget i euroområdet kendetegnet ved en række atypiske træk: afdæmpet kerneinflation og en lønudvikling, der ikke afspejler forbedringerne på arbejdsmarkedet som de kommer til udtryk gennem standardindikatorerne for arbejdsmarkedet, et stort løbende betalingsbalanceoverskud samt et vedvarende, om end reduceret, investeringsunderskud.
2. Medlemsstaternes planer indebærer, at det samlede nominelle underskud fortsætter sin nedadgående tendens som følge af konjunkturbestemte forbedringer. Ifølge Kommissionens efterårsprognose 2017 forventes underskuddet i euroområdet at falde fra 1,6 % af BNP i 2016 til 1,1 % af BNP i 2017. For 2018 indebærer gennemførelsen af medlemsstaternes planer et samlet underskud på 0,9 % af BNP for euroområdet, hvilket også bekræftes af Kommissionens prognose.
3. Gennemførelsen af udkastene til budgetplaner vil reducere euroområdets gældskvote fra 88 % af BNP i 2017 til lige over 86 % i 2018 takket være konjunkturopsvinget og fortsat lave renter. Umiddelbart forventes Belgien og Italien ikke at overholde gældsreduktionsmålet i hverken 2017 eller 2018 ifølge Kommissionens prognose. Det samme gælder Frankrig, som i tilfælde af en rettidig og holdbar korrektion af sit uforholdsmæssigt store underskud vil blive omfattet af overgangsreglerne vedrørende gældskriteriet fra 2018.
4. Efter en marginal strukturel forbedring i 2017 indebærer udkastene til budgetplaner en lille stigning i euroområdets strukturelle underskud i 2018 svarende til 0,1 % af BNP, mens de seneste stabilitetsprogrammer stadig opererede med en samlet forbedring svarende til 0,2 % af BNP. Også Kommissionen forventer en stigning for euroområdet på 0,1 procentpoint i 2018. Dette dækker imidlertid over væsentlige forskelle mellem Kommissionens prognose og de enkelte medlemsstaters udkast.
5. Med hensyn til sammensætningen af den finanspolitiske tilpasning forventer medlemsstaterne en moderat nedgang i den konjunkturkorrigerede udgiftskvote. Denne udvikling skyldes faldende renteudgifter (-0,1 % af BNP) samt en lidt

langsommere vækst i de primære udgifter end i det potentielle output. Gevinster fra lavere renteudgifter bør anvendes til at fremskynde gældsnedbringelsen. For de offentlige investeringer planlægges der en lille stigning i 2018 efter et støt fald mellem 2010 og 2016. Indtægtskvoten forventes at falde som følge af indtægtsreducerende foranstaltninger (-0,1 % af BNP) samt en nedgang i indtægterne svarende til -0,2 % af BNP.

6. Den finanspolitiske kurs i euroområdet målt ved ændringen i den samlede strukturelle saldo er stort set neutral i 2018. I forhold til den strukturelle saldo indikerer den strukturelle primære saldo en lidt mere ekspansiv kurs i 2018, eftersom den ikke omfatter det aktuelle fald i renteudgifterne. Også den diskretionære finanspolitiske indsats, en indikator, som ligger tæt på stabilitets- og vækstpagtens udgiftsmål, peger på en noget mere ekspansiv kurs i 2017 og 2018, både ifølge udkastene til budgetplaner og når den beregnes ud fra Kommissionens prognose.
7. En omtrent neutral finanspolitisk kurs for euroområdet som helhed synes hensigtsmæssig i lyset af det aktuelle økonomiske opsving i området, som kendetegnes ved en række atypiske træk, gældsfefterslæbet fra krisen og recalibreringen af ECB's køb af aktiver.
8. Den samlede situation dækker over betydelige forskelle mellem medlemsstaterne, hvoraf nogle står over for et konsolideringsbehov, mens andre har et vist finanspolitisk råderum. Det er således nødvendigt med en differentieret tilgang til nationale finanspolitikker for at afbalancere målene om stabilisering af økonomien og sikring af de offentlige finansers langsigtede holdbarhed.
9. Alt i alt er der fortsat store forskelle mellem medlemsstaterne for så vidt angår stillingerne i forhold til deres mellemfristede budgetmålsætning. Ifølge Kommissionens prognose har seks medlemsstater nået (Litauen) eller ligger over (Cypern, Tyskland, Luxembourg, Malta og Nederlandene) deres mellemfristede budgetmålsætning i 2017. De forventes alle at bevare denne stilling i 2018, og nogle af dem forventes at bruge en del af deres finanspolitiske råderum. Også Tyskland forventes ifølge sit udkast til budgetplan, der er baseret på en uændret politik, at bruge en del af sit finanspolitiske råderum. Irland forventes at nå sin mellemfristede budgetmålsætning i 2018, mens Slovakiet ventes at gøre væsentlige fremskridt i retning af denne. Samtidig gælder det, at der for nogle medlemsstater, som stadig ligger et stykke fra deres mellemfristede budgetmålsætning, ifølge Kommissionens prognose ikke forventes nogle større forbedringer (Spanien, Italien, Portugal og Slovenien) eller endog forventes en forringelse af den strukturelle saldo (Belgien og Frankrig). Bortset fra Slovenien er der her også tale om medlemsstaterne med den højeste gældskvote.
10. Kommissionen kan udnytte sin skønsmargen ved vurderingen af en afvigelse fra den krævede finanspolitiske tilpasning med det formål at afbalancere stabiliseringsbehov og mulige udfordringer for holdbarheden. Kommissionen konkluderede navnlig, at en finanspolitisk tilpasning, der afviger fra kravet, kan anses for passende for Italien og Slovenien, forudsat at de effektivt sikrer en sådan finanspolitisk tilpasning i 2018. Ifølge Kommissionens prognose forekommer en sådan tilpasning imidlertid ikke at

være gennemført.

Kommissionens vurdering af de enkelte medlemsstaters planer kan sammenfattes således:

Der er ingen af udkastene til budgetplaner for 2018, som kan anses for i alvorlig grad ikke at overholde kravene i stabilitets- og vækstpagten. I flere tilfælde finder Kommissionen imidlertid, at den planlagte finanspolitiske tilpasning ikke vil være tilstrækkelig i forhold til kravene i stabilitets- og vækstpagten, eller at den risikerer ikke at være det.

For så vidt angår de 16 lande, der er omfattet af den forebyggende del af stabilitets- og vækstpagten:

— for seks lande (**Tyskland, Litauen, Letland, Luxembourg, Finland og Nederlandene**), anses udkastene til budgetplaner for at være i overensstemmelse med kravene for 2018 i stabilitets- og vækstpagten

— for fem lande (**Estland, Irland, Cypern, Malta og Slovakiet**) anses udkastene til budgetplaner for at være i **bred overensstemmelse** med kravene for 2018 i stabilitets- og vækstpagten. For disse landes vedkommende kan planerne resultere i en vis afvigelse fra det enkelte lands mellemfristede budgetmålsætning eller tilpasningsstien i retning af denne.

— for fem lande (**Belgien, Italien, Østrig, Portugal og Slovenien**) er der risiko for, at udkastene til budgetplaner ikke er i overensstemmelse med kravene for 2018 i stabilitets- og vækstpagten. Disse medlemsstaters udkast til budgetplaner kan medføre en væsentlig afvigelse fra tilpasningsstien i retning af deres respektive mellemfristede budgetmålsætning. For **Belgiens** og **Italiens** vedkommende forventes heller ikke gældsreduktionsmålet overholdt.

For så vidt angår de to lande, der er omfattet af den korrigerende del af stabilitets- og vækstpagten (dvs. proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud):

— for **Frankrig**, som kan blive omfattet af den forebyggende del fra 2018, hvis der sker en rettidig og holdbar korrektion af det uforholdsmæssigt store underskud, **risikerer** udkastet til budgetplan **ikke at være i overensstemmelse** med kravene for 2018 i stabilitets- og vækstpagten, idet der ifølge Kommissionens efterårsprognose 2017 forventes en væsentlig afvigelse fra den krævede tilpasningssti i retning af den mellemfristede budgetmålsætning og manglende overholdelse af gældsreduktionsmålet i 2018

— for **Spanien** anses udkastet til budgetplan for at være i **bred overensstemmelse** med kravene for 2018 i stabilitets- og vækstpagten, da det samlede underskud ifølge Kommissionens efterårsprognose 2017 vil ligge under traktatens referenceværdi på

3 % af BNP i 2018, selv om det samlede underskudsmål ikke forventes overholdt og der er en tydelig mangel på finanspolitisk indsats i forhold til det anbefalede niveau.

1. Indledning

For at forbedre samordningen af de nationale finanspolitikker i Den Økonomiske og Monetære Union skal euroområdet medlemsstater ifølge EU-lovgivningen senest den 15. oktober fremlægge udkast til budgetplaner for det kommende år for Kommissionen.¹

I disse planer sammenfattes de budgetforslag, som regeringerne har fremlagt for de nationale parlamenter. Kommissionen afgiver en udtalelse om hver enkelt plan og vurderer, om den er i overensstemmelse med medlemsstatens forpligtelser i henhold til stabilitets- og vækstpacten.

Den skal også give en samlet vurdering af budgetsituationen og udsigterne for euroområdet som helhed.

18 medlemsstater i euroområdet (herefter EA-18 eller "euroområdet")² skulle efter bestemmelserne i den såkaldte "twopack"³ senest den 16. oktober fremlægge deres udkast til budgetplan for 2018 for Kommissionen. Grækenland, der er omfattet af ESM-stabilitetsstøtteprogrammet, er ikke forpligtet til at fremlægge en plan, eftersom programmet allerede indebærer indgående finanspolitisk overvågning.

I overensstemmelse med retningslinjerne i adfærdskodeksen til twopack'en fremlagde Østrig og Tyskland planer baseret på en uændret politik, da disse medlemsstater som følge af nyligt afholdte valg blev ledet af forretningsministerier uden de fulde budgetmæssige beføjelser⁴. De kommende regeringer forventes at fremlægge fuldstændige udkast til budgetplaner, når de tiltræder. Også Spanien har fremlagt en plan baseret på en uændret politik, da proceduren for godkendelse af statsbudgettet og budgetterne for de sociale sikringsordninger var forsinket i forhold til den normale tidsplan. Denne medlemsstat forventes at fremlægge et fuldstændigt udkast snarest muligt.

Kommissionen respekterer i sine udtalelser medlemsstaternes budgetmæssige beføjelser, men giver en kvalificeret evidensbaseret politisk rådgivning, navnlig til nationale regeringer og parlamenter, for at gøre det lettere at vurdere, om budgetudkastene er i overensstemmelse med EU's finanspolitiske regler. Twopack'en omfatter en lang række redskaber, hvormed økonomisk politik og budgetpolitik kan behandles som spørgsmål af fælles interesse inden for euroområdet, sådan som det er hensigten ifølge traktaten.

Desuden opfordrede Rådet i juli 2015 Eurogruppen til at overvåge og samordne finanspolitikkerne for medlemsstaterne i euroområdet og den samlede finanspolitiske kurs for euroområdet med henblik på at sikre en vækstoffremmende og differentieret finanspolitik.⁵

---

¹ Som det fremgår af forordning (EU) nr. 473/2013 om fælles bestemmelser for overvågning og evaluering af udkast til budgetplaner og til sikring af korrektion af uforholdsmæssigt store underskud i medlemsstaterne i euroområdet. Den er en af de to forordninger i den såkaldte "twopack", som trådte i kraft i maj 2013.

² I den resterende del af denne meddelelse forstås ved "euroområdet" derfor samtlige medlemsstater i euroområdet undtagen Grækenland.

³ Da fristen den 15. oktober for fremlæggelsen af budgetplaner faldt på en søndag i 2017, blev den i overensstemmelse med gældende retlig praksis forlænget til mandag den 16. oktober 2017.

⁴ Specifications on the implementation of the Two Pack and Guidelines on the format and content of draft budgetary plans, economic partnership programmes and debt issuance reports, godkendt af Økofinrådet den 9. juli 2013 og ændret den 7. november 2014, findes på adressen: http://ec.europa.eu/economy_finance/economic_governance/sgp/pdf/coc/2014-11-07_two_pack_coc_amended_en.pdf.

⁵ Rådets henstilling af 14. juli 2015 om gennemførelsen af de overordnede retningslinjer for den økonomiske politik i de medlemsstater, der har euroen som valuta (EUT C 272 af 18.8.2015, s. 100).

Rådet henstillede, at medlemsstaterne i euroområdet - uden at afvige fra kravene i stabilitets- og vækstpakten - "samordne[r] finanspolitikken for at sikre, at den samlede kurs i euroområdet stemmer overens med risiciene for den finansielle holdbarhed og konjunkturf forholdene".

I november 2016 fremsatte Kommissionen forslag til en ajourført henstilling om den økonomiske politik i euroområdet, som blev godkendt af EU's ledere på Det Europæiske Råds møde den 9.-10. marts 2017 og vedtaget af Rådet den 21. marts 2017⁶. Denne henstilling er fundamentet for Kommissionens vurdering. Som en del af den årlige cyklus af det europæiske semester fremsætter Kommissionen desuden forslag til en ny henstilling om den økonomiske politik i euroområdet for 2018-2019 sammen med denne pakke⁷.

I juli 2017 vedtog Rådet landespecifikke henstillinger, som satte fokus på Kommissionens påtænkte behandling af medlemsstater, for hvilke matricen indebærer en finansiell tilpasning på 0,5 % af BNP eller derover⁸. Som det fremgår af betragtningerne, er det nødvendigt, at der ved vurderingen af udkast til budgetplan 2018 og den efterfølgende vurdering af 2018-budgetresultaterne tages hensyn til målet om at opnå en finansiell kurs, der bidrager til både at styrke det igangværende opsving og at sikre holdbarheden af medlemsstaternes offentlige finanser. Rådet noterede sig i den sammenhæng, at Kommissionen agter at foretage en samlet vurdering i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1466/97, navnlig i lyset af konjunkturf forholdene i medlemsstaten.

Denne meddelelse har to formål. For det første gives der et overordnet billede af budgetpolitikken i euroområdet ud fra en generel vurdering af udkastene til budgetplaner. Udgangspunktet herfor er den generelle vurdering af stabilitetsprogrammerne, som finder sted om foråret, men der fokuseres på det kommende år snarere end på de finansielle planer på mellemlang sigt. For det andet giver meddelelsen en oversigt over udkastene til budgetplaner på landeplan, hvor det forklares, hvilken metode Kommissionen anvender i sin vurdering af disse overholdelse af kravene i stabilitets- og vækstpakten. Ved vurderingen skelnes der mellem, om en medlemsstat er omfattet af den forebyggende del eller den korrigerende del af stabilitets- og vækstpakten, og der ses også på stabilitets- og vækstpaktens krav vedrørende størrelsen af og udviklingen i den offentlige gæld.

---

⁶ Se Rådets henstilling af 21. marts 2017 om den økonomiske politik i euroområdet (EUT 2017/C 92/01): [http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:32017H0324\(01\)&from=DA](http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:32017H0324(01)&from=DA).

⁷ Se COM(2017) 770 final.

⁸ Matrix for fastlæggelse af den årlige finansielle tilpasning i retning af den mellemfristede budgetmålsætning under den forebyggende del af stabilitets- og vækstpakten, jf. meddelelse fra Kommissionen af 13. januar 2015 om optimal udnyttelse af fleksibiliteten inden for rammerne af de gældende regler under stabilitets- og vækstpakten, se: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:52015DC0012&from=DA>.

2. De vigtigste resultater for euroområdet

De økonomiske udsigter ifølge medlemsstaternes planer og Kommissionens prognose

Medlemsstaterne og Kommissionen har opjusteret vækstforventningerne væsentligt siden foråret. Ifølge de makroøkonomiske antagelser i udkastene til budgetplaner forventes det aggregerede reale BNP i euroområdet (ekskl. Grækenland) nu at vokse med 2,2 % i 2017 og 2,0 % i 2018. Dette er væsentligt højere end de vækstudsigter for disse år, som ligger til grund for de seneste stabilitetsprogrammer (se tabel 1), hvor væksten er sat til 1,7 % i begge år. Ifølge Kommissionens efterårsprognose 2017 forventes der tilsvarende høje vækstrater for euroområdet, nemlig 2,2 % i 2017 og 2,1 % i 2018. Alt i alt ligger de økonomiske antagelser i udkastene til budgetplaner meget tæt op ad Kommissionens prognose (se bilag IV, tabel 1). Dette kan også skyldes, at alle medlemsstater undtagen Tyskland og Belgien opfylder kravet i forordning (EU) nr. 473/2013 om at basere budgetforslaget, og indirekte udkastene til budgetplaner, på makroøkonomiske prognoser, der er godkendt eller udarbejdet af en uafhængig instans.

Den økonomiske vækst er større end den potentielle vækst, og produktionsgabets indsnævres derfor yderligere i 2017 og forventes i 2018 at blive positivt. Det samlede produktionsgab bliver ifølge såvel Kommissionens prognose som planerne positivt i 2018. I alle udkastene til budgetplaner antages det, at det (genberegnete) produktionsgab er positivt i 2018 eller — for Frankrigs og Finlands vedkommende — kun marginalt negativt⁹.

Såvel medlemsstaterne som Kommissionen forventer en samlet inflation under 2 %-målet. Ifølge planerne skønnes den samlede inflation i euroområdet at blive på 1,5 % i 2017 og 1,4 % i 2018. Dette er stort set uændret sammenlignet med stabilitetsprogrammernes antagelser, og også ifølge Kommissionens prognose forventes en uændret inflationsrate for euroområdet. Kun i Estland, Letland og Litauen forventes en inflation på over 2 %.

Det økonomiske opsving i euroområdet fortsætter, men kendetegnes ved en række atypiske træk. Opsvinget i euroområdet er tiltaget i styrke, er blevet stadig bredere funderet på tværs af lande og har medført en stabil vækst i beskæftigelsen samt større optimisme i erhvervssektoren. Ikke desto mindre kendetegnes det ved en række atypiske træk. Særlig er kerneinflationen og lønudviklingen fortsat afdæmpet og afspejler ikke forbedringerne på arbejdsmarkedet som de kommer til udtryk gennem standardindikatorerne for arbejdsmarkedet. Specielt synes den afdæmpede lønudvikling at være forårsaget af endnu uudnyttet arbejdskraftpotentiale i nogle økonomier, lave inflationsforventninger, som smitter af på lønforhandlingerne, og lav produktivitetsvækst. Endelig forekommer opsvinget fortsat at være understøttet af et usædvanligt medløb fra eksempelvis ECB's akkomoderende pengepolitik. På denne baggrund kan en afvikling af den politiske støtte til væksten kun anbefales, hvis den iværksættes gradvist. Rent faktisk bebudede Kommissionen, at den agter at udnytte sin skønsmargen i lyset af konjunkturf forholdene i medlemsstaterne (se boks 1).

---

⁹ Kommissionen genberegner produktionsgabets størrelse, som det fremgår af udkastene til budgetplaner, på grundlag af oplysningerne i planerne ved hjælp af den i fællesskab aftalte metode. Det nominelle produktionsgab, som det fremgår af planerne, forbliver negativt for Belgien, Frankrigs og Italiens vedkommende.

Tabel 1: Oversigt over økonomiske og budgetmæssige aggregater (EA-18) for 2017-2018

	2017			2018		
	2017 Stabilitetsprogrammer (april)	Udkast til budgetplaner (oktober)	Kommissionens efterårsprognose 2017 (november)	2017 Stabilitetsprogrammer (april)	Udkast til budgetplaner (oktober)	Kommissionens efterårsprognose 2017 (november)
Realvækst i BNP (% ændring)	1,7	2,2	2,2	1,7	2,0	2,1
HICP-inflation (% ændring)	1,4	1,5	1,5	1,5	1,4	1,4
Budgetsaldo (% af BNP)	-1,3	-1,2	-1,1	-0,9	-0,9	-0,9
Ændring i strukturel saldo (% af BNP)	0,1	0,1	0,0	0,2	-0,1	-0,1
Offentlig gæld (% af BNP)	88,7	87,9	87,8	87,1	86,3	85,8
Konjunkturkorrigeret udgiftskvote (% af potentielt BNP)	47,3	47,2	47,0	47,0	46,9	47,0
Konjunkturkorrigeret indtægtskvote (% af potentielt BNP)	46,2	46,1	46,1	46,1	45,8	45,8

Kilde: Stabilitetsprogrammer 2017, udkast til budgetplaner 2018, Kommissionens efterårsprognose 2017.

De finanspolitiske udsigter ifølge planerne og Kommissionens prognose

Det samlede nominelle underskud forventes at fortsætte sin nedadgående tendens som følge af konjunkturbestemte forbedringer. Ifølge Kommissionens prognose falder underskuddet i euroområdet fra 1,6 % af BNP i 2016 til 1,1 % af BNP i 2017. Ifølge udkastene til budgetplaner forventes der et marginalt højere underskud, på 1,2 %, i 2017, hvilket er 0,15 procentpoint bedre end målet i de stabilitetsprogrammer, som medlemsstaterne fremlagde i foråret 2017, da vækstantagelserne imidlertid var væsentligt mindre dynamiske. Kun for Slovakiet forekommer der en betydelig opjustering af underskudsmålet for 2017 sammenholdt med stabilitetsprogrammet. For 2018 indebærer gennemførelsen af medlemsstaternes planer et samlet underskud på 0,9 % af BNP for euroområdet. Hermed bekræftes det samlede nominelle underskud fra stabilitetsprogrammerne fra foråret 2017, trods et resultat for 2017, som er bedre end tidligere forventet, og en væsentlig opjustering af vækstudsigterne for 2018. Dette betyder indirekte, at den strukturelle tilpasning er blevet noget nedjusteret sammenlignet med de seneste stabilitetsprogrammer (se nedenfor). Mens der er forskel mellem planerne og Kommissionens prognose for individuelle medlemsstater (se bilag IV, tabel 2), er det samlede underskud for 2018 ifølge Kommissionens prognose helt i overensstemmelse med planernes.

Syv ud af 18 medlemsstater planlægger et overskud på den samlede saldo i 2018. Blandt de medlemsstater, som er i underskud, opererer kun Letland og Finland med en stigning i deres samlede underskud. Ingen medlemsstat planlægger et underskud, der overstiger referenceværdien på 3 % af BNP, i 2018. Frankrig planlægger at korrigere sit uforholdsmæssigt store underskud i 2017, sådan som Rådet henstiller, mens Spanien opererer

med en korrektion inden for fristen for 2018. Slovakiet, Italien, Belgien og Frankrig planlægger væsentligt større underskud, end hvad der fremgår af deres stabilitetsprogrammer.

Den samlede primære saldo for euroområdet, som fås ved at fjerne renteudgifter fra den samlede saldo, er i overskud. Der planlægges med en yderligere forbedring fra 0,8 % af BNP i 2017 til 0,9 % af BNP i 2018. Frankrig, Letland og Finland er de eneste medlemsstater i euroområdet, som opererer med et primært underskud i 2018.

Budgetplanerne og prognosen indeholder stort set ingen finanspolitiske tilpasninger — målt ved ændringen i den samlede strukturelle saldo — i perioden 2017-2018¹⁰. Overordnet set forventes den strukturelle saldo for euroområdet ifølge Kommissionens prognose at være uændret i 2017. Ifølge de (genberegne) budgetplaner forventes en marginal strukturel forbedring i 2017, i overensstemmelse med stabilitetsprogrammerne. For 2018 resulterer udkastene til budgetplaner i en lille forværring af eurorådets strukturelle saldo svarende til 0,1 % af BNP, mens de seneste stabilitetsprogrammer stadig opererede med en samlet forbedring svarende til 0,2 % af BNP (se bilag IV, tabel 3). Også Kommissionen forventer en forværring for euroområdet på 0,1 procentpoint i 2018, ligesom planerne. Dette dækker imidlertid over væsentlige forskelle mellem de enkelte medlemsstaters udkast. Navnlig forventer Kommissionen en væsentligt mindre strukturel tilpasning i Belgien, Spanien, Frankrig, Litauen, Portugal og Slovenien (se nedenfor). Set for euroområdet under ét udlignes dette af en uændret strukturel saldo i Tyskland sammenholdt med en stigning på 0,5 % af BNP i Tysklands udkast til budgetplan.

Alt i alt er der fortsat store forskelle mellem medlemsstaterne for så vidt angår stillingerne i forhold til deres mellemfristede budgetmålsætning (se bilag IV, figur 5). Ifølge Kommissionens prognose har seks medlemsstater nået (Litauen) eller ligger over (Cypern, Tyskland, Luxembourg, Malta og Nederlandene) deres mellemfristede budgetmålsætning i 2017¹¹. De forventes alle at bevare denne stilling i 2018, og nogle af dem, der "ligger over", forventes at bruge en del af deres finanspolitiske råderum¹². Også Tyskland forventes ifølge sit udkast til budgetplan, der er baseret på en uændret politik, at bruge en del af sit finanspolitiske råderum¹³. Blandt de medlemsstater, som endnu ikke har nået deres mellemfristede budgetmålsætning, forventes Irland at nå den i 2018, mens Slovakiet ventes at gøre væsentlige fremskridt i retning af denne. For andre medlemsstater, som stadig er langt fra at nå deres mellemfristede budgetmålsætning, forventer Kommissionen på den anden side stort set ingen forbedring på nuværende tidspunkt (Spanien, Italien, Portugal og Slovenien) eller endog en forværring (Belgien og Frankrig). Bortset fra Slovenien er der her også tale om medlemsstaterne med den højeste gældskvotest (se nedenfor). For disse medlemsstater opererer de (genberegne) udkast til budgetplaner med en større tilpasning sammenlignet med prognosen, som spænder fra 0,0 % af BNP for

¹⁰ Den strukturelle saldo er den konjunkturkorrigerede saldo, eksklusive engangsforanstaltninger og midlertidige foranstaltninger. Kommissionen genberegner de strukturelle saldi, som de fremgår af udkastene til budgetplaner, på grundlag af oplysningerne i programmerne ved hjælp af den i fællesskab aftalte metode.

¹¹ Ifølge planerne når også Estland sin mellemfristede budgetmålsætning i 2017. Denne stilling planlægges opretholdt, men dette bekræftes ikke af det genberegne tal.

¹² Navnlig Cypern, Luxembourg, Malta og Nederlandene.

¹³ Denne finanspolitiske ekspansion afspejles imidlertid ikke i Kommissionens prognose, ifølge hvilken der forventes en uændret strukturel saldo. For euroområdet som helhed udlignes Tysklands mindre ekspansive kurs i Kommissionens prognose af en væsentlig mere ekspansiv eller mindre kontraktiv kurs i prognosen sammenholdt med planerne, når det gælder en række andre medlemsstater (særlig Belgien, Spanien, Frankrig, Litauen, Nederlandene, Portugal og Slovenien).

Frankrig til 0,5 % af BNP for Slovenien. Endelig forventes også Estland, Østrig, Finland og Letland at fjerne sig yderligere fra deres mellemfristede budgetmålsætning, men dog at ville holde sig inden for en afvigelse på 1 procentpoint i forhold til BNP.

Sammenlignet med den strukturelle saldo er den diskretionære finanspolitiske indsats beregnet ud fra Kommissionens prognose noget mere ekspansiv i 2017 og 2018¹⁴. Den diskretionære finanspolitiske indsats ligger begrebsmæssigt tæt på udgiftsmålet i EU's finanspolitiske ramme og angiver summen af foranstaltninger på indtægtssiden og udviklingen i de primære udgifter i forhold til den (mellemfristede) potentielle vækstrate. Den diskretionære finanspolitiske indsats beregnet ud fra prognosen peger på en ekspansion på næsten 0,4 % af BNP i 2017. Dette er navnlig et resultat af en vækst i de primære udgifter, som overstiger den mellemfristede potentielle vækst, mens de diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden er neutrale i 2017. Forskellen i forhold til ændringen i den strukturelle saldo forklares til dels af den omstændighed, at der ikke tages hensyn til rentegevinster i den diskretionære finanspolitiske indsats¹⁵. For 2018 bekræfter den diskretionære finanspolitiske indsats beregnet på grundlag af planerne udviklingen i den strukturelle saldo, hvilket peger på, at politikplanerne er udtryk for en i det store og hele neutral kurs overordnet set. Med hensyn til de primære udgifter planlægges der i euroområdet en vækst i overkanten af, hvad der gælder for den mellemfristede potentielle vækst, mens de diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden kun er marginalt ekspansive (se nedenfor). Den diskretionære finanspolitiske indsats beregnet ud fra Kommissionens prognose beløber sig til 0,25 % af BNP, hvilket tyder på en noget mere ekspansiv kurs i 2018 (se bilag IV, figur 4)¹⁶.

Den offentlige gæld forventes at fortsætte sin aftagende udvikling takket være konjunkturopsvinget og fortsat lave renter. Den offentlige gæld i euroområdet, som toppede i 2014 på næsten 93 % af BNP, forventes at falde fra 89,6 % af BNP i 2016 til lige under 88 % af BNP i 2017, både ifølge Kommissionens prognose og medlemsstaternes planer. Under ét indebærer planerne en yderligere nedbringelse af gælden til lige over 86 % i 2018. Faldet i 2018 kan tilskrives en gældsreducerende sneboldeffekt og et primært overskud, mens planlagte stock-flow-tilpasninger trækker i modsat retning. Ifølge Kommissionens prognose vil nedgangen i gældskvoten blive en smule større.

Alle medlemsstater undtagen Frankrig planlægger en nedgang i gældskvoten i perioden 2017-2018 (se bilag IV, tabel 6). For Frankrigs vedkommende forventes gælden at stabilisere sig på lige under 97 % af BNP. Alle medlemsstater nyder godt af en gældsreducerende

---

¹⁴ Den diskretionære finanspolitiske indsats er en indikator for den finanspolitiske indsats. Den kombinerer en "top down"-tilgang på udgiftssiden med en "bottom up"-tilgang, eller narrativ tilgang, på indtægtssiden. I en nøddeskal består den diskretionære finanspolitiske indsats af på den ene side stigningen i de primære udgifter netto for konjunkturbestemte komponenter i forhold til det økonomiske potentiale og på den anden side diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden (ekskl. engangsforanstaltninger). Se Europa-Kommissionen (2013): Measuring the fiscal effort, Report on Public Finances in EMU, del 3, http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/european_economy/2013/pdf/ee-2013-4.pdf.

¹⁵ Også de forskellige referencevækstrater, som ligger til grund for beregningen af den diskretionære finanspolitiske indsats spiller en rolle.

¹⁶ Forskellen i forhold til planerne forklares ved et mere dynamisk primært udgiftsmønster, mens de diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden (ekskl. engangsforanstaltninger) er stort set neutrale som i planerne. Den mere ekspansive kurs som den kommer til udtryk ved den diskretionære finanspolitiske indsats sammenlignet med udviklingen i den strukturelle saldo forklares ved, at denne ikke omfatter rentegevinster og har en lavere underliggende referencevækstrate, som kun delvis udligner virkningen af en indtægtsnedgang, der påvirker ændringen i den strukturelle saldo.

sneboldeffekt, og også de planlagte primære overskud i de fleste medlemsstater trækker nedad (se bilag IV, figur 6). Generelt er forskellene i gældsudviklingen for 2018 mellem Kommissionens prognose og udkastene til budgetplaner forholdsvis begrænsede, dog ikke for så vidt angår Cypern og Slovenien, hvor planerne er mere optimistiske, og Tyskland, hvor Kommissionens prognose er mere optimistisk. Medlemsstaterne med det højeste offentlige gælds niveau, nemlig over 120 % af BNP, er fortsat Italien og Portugal, mens Belgien, Cypern, Frankrig og Spanien ligger på omkring 100 % af BNP. Ti af de medlemsstater i euroområdet, der har fremlagt udkast til budgetplaner, er på nuværende tidspunkt omfattet af gældsreduktionsmålet¹⁷. Umiddelbart forventes Belgien og Italien ikke at overholde dette i 2018 ifølge Kommissionens prognose. Det samme gælder Frankrig, som i tilfælde af en rettidig og holdbar korrektion af sit uforholdsmæssigt store underskud vil blive omfattet af overgangsreglerne vedrørende gældskriteriet fra 2018.

Sammensætningen af den finanspolitiske tilpasning

Medlemsstaterne forventer en moderat nedgang i den konjunkturkorrigerede udgiftskvote, som fuldt ud udlignes af et tilsvarende fald i indtægtskvoten. Ifølge planerne forventes den konjunkturkorrigerede udgiftskvote at falde med 0,25 procentpoint, både på grund af faldende renteudgifter og fordi væksten i de primære udgifter ligger lidt under den potentielle vækst. I sammenligning hermed forventes der i Kommissionens prognose en noget mere dynamisk udvikling i de primære udgifter og dermed en uændret konjunkturkorrigeret udgiftskvote. Medlemsstaterne planlægger en vækst i de sociale overførsler og i aflønningen af ansatte, som ligger under væksten i det nominelle BNP, hvilket bidrager til faldet i udgiftskvoten (se bilag IV, figur 8). For de offentlige investeringer planlægges der på den anden side med en lille stigning i 2018 efter et støt fald mellem 2010 og 2016. I Kommissionens prognose bekræftes denne lille drejning af de offentlige udgifter. Renteudgifterne falder med 0,1 procentpoint til 1,9 % af BNP i 2018, både ifølge planerne og Kommissionens prognose. I 2012, da statsgældskrisen var på sit højeste, udgjorde renteudgifterne 3,0 % af BNP. Alle medlemsstater undtagen Cypern antager, at den implicite rente af den udestående gæld aftager yderligere. I gennemsnit falder den implicite rente, som ligger til grund for udkastene til budgetplaner, fra 2,25 % i 2017 til 2,15 % i 2018, hvilket svarer til Kommissionens antagelser.

Indtægtskvoten forventes at falde som følge af indtægtsreducerende foranstaltninger samt en nedgang i indtægterne. Den samlede underskudsforøgende virkning af indberettede indtægtsforanstaltninger udgør 0,1 % af BNP ifølge planerne, og medlemsstaterne forventer tillige en nedgang i indtægterne svarende til omtrent 0,2 % af BNP sammenlignet med, hvad der kan forventes på grundlag af de samlede vækstudsigter (se bilag IV, tabel 8)¹⁸. Nedgangen i indtægtskvoten skyldes primært en nedgang i bidrag til sociale ordninger og en nedgang i ikke-skattemæssige indtægter. Ifølge planerne forbliver såvel de direkte som de indirekte skatter uændrede i procent af BNP. Ifølge Kommissionens prognose forventes der en tilsvarende virkning af indtægtsforanstaltninger og nedgang i indtægterne.

---

¹⁷ Eller overgangsreglerne vedrørende gældskriteriet i de tre år efter korrektionen af et uforholdsmæssigt stort underskud.

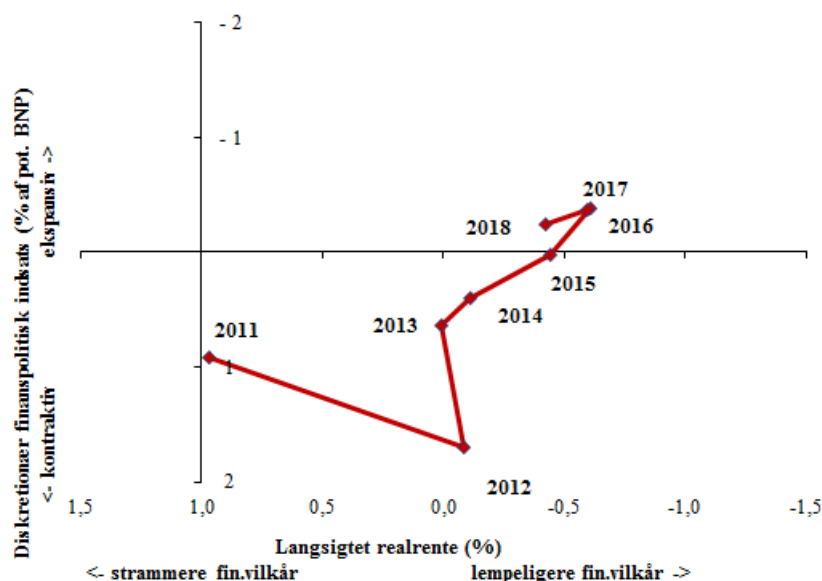
¹⁸ Den samlede BNP-elasticitet med hensyn til indtægter i såvel planerne som i Kommissionens prognose er på ca. 0,9 sammenlignet med en standardelasticitet for produktionsgab med hensyn til indtægter på 1.

Vurdering af den finanspolitiske kurs i euroområdet

Overordnet forventes den finanspolitiske kurs i euroområdet at forblive i det store og hele neutral i perioden 2017-2018. Efter en betydelig finanspolitisk konsolidering mellem 2011 og 2013 blev den samlede finanspolitiske kurs stort set neutral i de efterfølgende år. Dette forventes også at være tilfældet i 2017. Målt ved ændringen i den strukturelle saldo, som kun forværres marginalt, peger såvel medlemsstaternes udkast til budgetplaner samlet set som Kommissionens prognose på en fortsættelse af den stort set neutrale kurs i 2018. Udviklingen i den strukturelle primære saldo indikerer en lidt mere ekspansiv kurs i 2018 (se bilag IV, tabel 4), eftersom den ikke omfatter det aktuelle fald i renteudgifterne. Dette bekræftes ligeledes af den diskretionære finanspolitiske indsats (se ovenfor) beregnet ud fra Kommissionens prognose (se bilag IV, figur 4).

En omtrent neutral finanspolitisk kurs for euroområdet som helhed synes fortsat hensigtsmæssig i lyset af det aktuelle økonomiske opsving, som styrkes, men stadig er ufuldstændigt. Dette er så meget desto mere relevant i forbindelse med et vedvarende gældsefterslæb fra krisen. Det er vigtigt at finde den rette balance mellem at sikre de offentlige finansers langsigtede holdbarhed, afhængigt af landespecifikke forhold, og at støtte det økonomiske opsving. Det er således nødvendigt, at udviklingen i budgetstillingen i perioden 2017-2018 vurderes ud fra de to målsætninger om langsigtet holdbarhed og makroøkonomisk stabilisering på kort sigt. Langsigtet holdbarhed kræver, at den offentlige gæld bringes ind på en holdbar kurs og fastholdes der, idet det aktuelle gælds niveau og de forventede fremtidige udgifter i forbindelse med befolkningens aldring tages i betragtning. Makroøkonomisk stabilisering kan bestå i, at produktionsgabet lukkes i et passende tempo på kort til mellemlang sigt, samtidig med at der tages hensyn til andre økonomiske forhold, såsom inflationsniveauet, det uudnyttede arbejdskraftpotentiale og behovet for at erstatte udenlandske kilder til vækst med indenlandske.

Figur 1: Langsigtet realrente (%) og diskretionær finanspolitisk indsats (% af potentielt BNP), euroområdet

Kilde: Europa-Kommissionens efterårsprognose 2017

Anm.: En langsigtet realrente på +1,0 % anses for i store træk at svare til potentiel vækst over prognoseperioden.

Den finanspolitiske kurs bør tage hensyn til den meget akkomoderende pengepolitik i en situation med lav inflation. Pengepolitikken i euroområdet har været meget akkomoderende i de senere år. ECB har foretaget en række pengepolitiske lempelser, herunder indførelse af negative rentesatser, målrettede langfristede markedsoperationer, programmer for køb af aktiver og vejledning om den fremtidige retning. Overordnet set har disse foranstaltninger haft en væsentlig stimulerende effekt. ECB har for nylig besluttet at rekalkibrere sit program til køb af aktiver fra januar 2018 i lyset af opsvinget i euroområdet, som er tiltaget i styrke og blevet stadig bredere funderet. Det blev samtidig vurderet, at det fortsat var nødvendigt med en forholdsvis høj grad af pengepolitisk stimulans, da den indenlandske prispress stadig var generelt afdæmpet og de økonomiske udsigter og inflationsudviklingen stadig afhængige af et medløb fra pengepolitikken. Trods antagelser om en fortsættelse af de gunstige finansieringsvilkår forventes den samlede inflation i euroområdet i ECB's seneste makroøkonomiske fremskrivning kun gradvist at stige og at holde sig et godt stykke under de 2 % i perioden 2017-2019. Dette svarer også i store træk til Europa-Kommissionens seneste inflationsprognose.

Den fælles kurs i penge- og finanspolitikken (policy-mixet) kan udtrykkes ved henholdsvis udviklingen i finansieringsvilkårene (f.eks. den langsigtede realrente) og i den finanspolitiske indsats (f.eks. den diskretionære finanspolitiske indsats). Som vist i figur 1 er finansieringsvilkårene lempet væsentligt mellem 2011 og 2012 som følge af ECB's intervention som svar på krisen. Lempelsen af finansieringsvilkårene er fortsat efter 2013, men i knap så udtalt grad. Rent faktisk lykkedes det ECB ved hjælp af sine supplerende foranstaltninger at presse den langsigtede nominelle rente nedad, men de langsigtede inflationsforventninger faldt også, hvilket først er afløst af en stigning hen imod slutningen af 2016. Det forventes, at finansieringsvilkårene vil være mindre lempelige i 2018, hvor produktionsgab i euroområdet omsider forventes at blive lukket. I 2018 forventes den

gennemsnitlige langsigtede realrente at stige, eftersom den forventede gradvise stigning i de nominelle renter forventes ledsaget af en forholdsvis mindre stigning i inflationsforventningerne i fremtiden¹⁹. Finansieringsvilkårene forventes dog fortsat at være særdeles fordelagtige generelt set.

Den samlede situation i euroområdet dækker ikke desto mindre over betydelige forskelle på nationalt niveau, idet nogle lande står over for et konsolideringsbehov, mens andre har et vist finanspolitisk råderum (se figur 2 og 3). I de fleste medlemsstater forventes der et positivt produktionsgab i 2018, samtidig med at der består et uudnyttet potentiale i økonomien i en række medlemsstater²⁰. På den anden side står nogle medlemsstater over for høje risici for holdbarheden. Der er blevet foretaget en vurdering af risikoen for holdbarheden på grundlag af Kommissionens efterårsprognose 2017 under hensyn til bl.a. aktuelle gælds niveauer og primær saldo samt de forventede omkostninger ved aldring²¹. Ingen medlemsstat synes at stå over for risici for holdbarheden på kort sigt. At dømme ud fra en gældsholdbarhedsanalyse samt en beregning af S1-indikatoren synes Belgien, Spanien, Frankrig, Italien, Portugal og Finland at stå over for høje mellemfristede risici, mens disse risici for Cypern, Litauen, Østrig og Slovenien anses for at være middelhøje²².

Det er således nødvendigt med en differentieret tilgang til nationale finanspolitikker for at afbalancere målene om stabilisering af økonomien og sikring af de offentlige financers langsigtede holdbarhed. Ifølge Kommissionens prognose er den forventede finanspolitiske tilpasning imidlertid forholdsvis begrænset eller endog negativ for nogle stærkt gældstyngede medlemsstater såsom Italien, Portugal, Belgien, Spanien og Frankrig. Planerne for disse medlemsstater er noget mere optimistiske, men kræver supplerende foranstaltninger for at modsvare den tilsigtede indsats som fastsat af medlemsstaterne i deres udkast til budgetplaner. Set i et fremtidsperspektiv kan en yderligere finanspolitisk indsats være påkrævet i medlemsstater med høje gældskvoter, navnlig i tilfælde af vedvarende moderate vækstudsigt og stigende renter givet det historisk lave niveau.

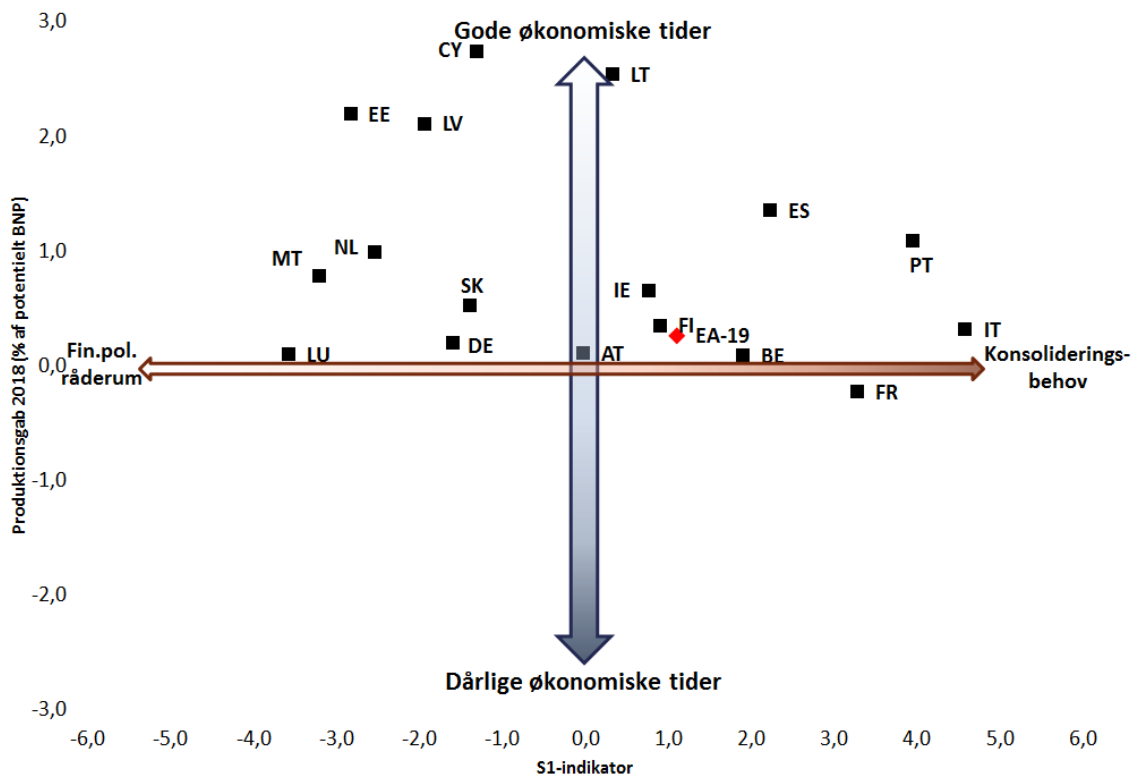
¹⁹ De langsigtede renter udledes af den tiårige swaprente deflateret med inflationsforventningerne.

²⁰ Som anført i afsnit 3 er skønnene over produktionsgabene for nogle medlemsstater forbundet med særlig stor usikkerhed.

²¹ Metoden til vurdering af de finanspolitiske risici for holdbarheden er fremlagt i Europa-Kommissionen, Fiscal Sustainability Report 2015 (European Economy Institutional Paper, nr. 18, januar 2016) og i Europa-Kommissionen, Debt Sustainability Monitor 2016 (European Economy Institutional Paper, nr. 47, januar 2017). Disse opdaterede resultater, som er baseret på Kommissionens efterårsprognose 2017, fremlægges i den kommende Debt Sustainability Monitor 2017 fra Europa-Kommissionen.

²² Kommissionens holdbarhedsindikator S1 viser den samlede indsats, der er nødvendig i perioden 2020-2024 (de fem år efter prognosetidsrummet) for at få den offentlige gæld ned på 60 % af BNP i 2032, idet der tages hensyn til eventuelle forpligtelser i forbindelse med befolkningens aldring. Den peger i retning af en supplerende tilpasning på ca. 1,8 % af BNP for euroområdet (undtagen Grækenland) over disse fem år. Dette medfører en supplerende årlig tilpasning på ca. 0,4 % af BNP mellem 2020 og 2024.

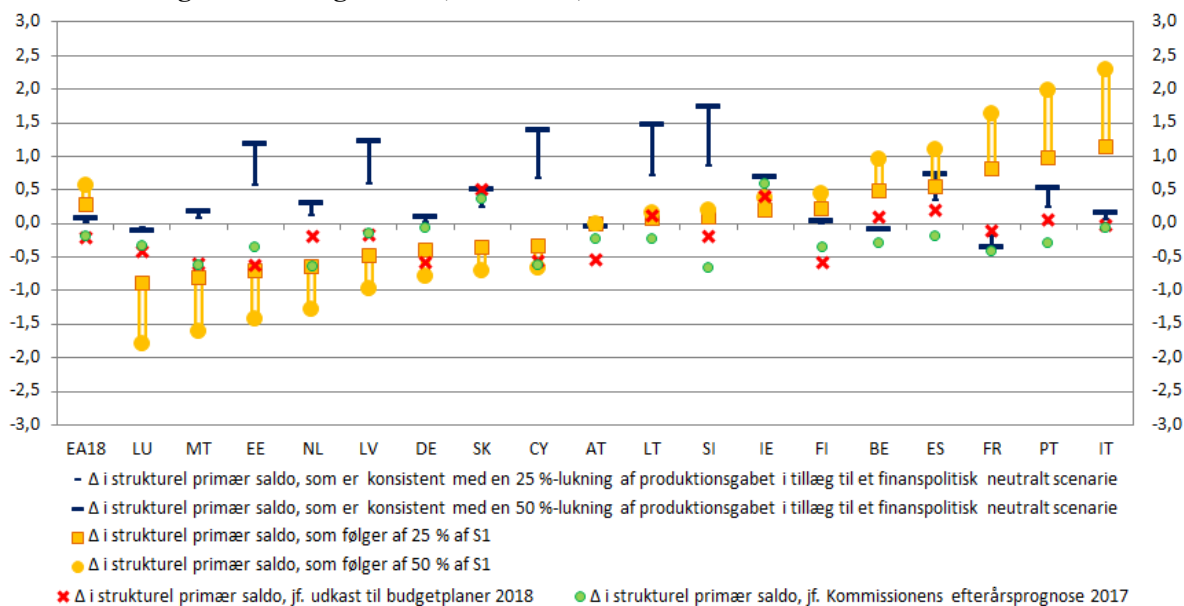
Figur 2: Finanspolitisk kort over euroområdet i 2018

Anm.: Baseret på Kommissionens efterårsprognose 2017. Økonomisk gode/dårlige konjunkturer måles ved produktionsgab i 2018 i % af potentielt BNP, beregnet ved hjælp af den i fællesskab aftalte metode. Konsolideringsbehovet eller det finanspolitiske råderum måles ved Kommissionens S1-indikator for risiciene for holdbarheden i % af BNP baseret på beregningerne i efterårsprognose 2017 og ved brug af 2017 som basisår.

Figur 3: Ændring i den strukturelle primære saldo i 2018 i udkastene til budgetplaner over for holdbarheds- og stabiliseringsbehov (% af BNP)

Kilde: Europa-Kommissionen baseret på Kommissionens efterårsprognose 2017 samt udkast til budgetplaner. Figuren læses således:

Holdbarhedskriteriet er baseret på S1-indikatoren, idet det antages at 25-50 % af den viste ændring i den strukturelle primære saldo gennemføres i 2017 svarende til en mere eller mindre udtalt fremrykning af konsolideringsindsatsen, hvis S1 er positiv. En negativ S1 er udtryk for, at landene har et vist råderum til at imødegå eventuelle stabiliseringsbehov ved at føre en ekspansiv politik.

Stabiliseringskriteriet måles som den ændring i den strukturelle primære saldo, der er ensbetydende med en finanspolitisk induceret reduktion med 25 % (kort blå streg) eller 50 % (lang blå streg) af det produktionsgab, som følger af et finanspolitisk neutralt scenarie i 2018. Denne lukning af produktionsgab med 25 % eller 50 % opnås mao. i tillæg til den umiddelbare indsnævring af produktionsgab, som forventes ifølge Kommissionens efterårsprognose 2017 (justeret under antagelse om en neutral finanspolitisk kurs). Det forudsættes i denne forbindelse, at finanspolitikken altid benyttes kontracyklisk til enten at understøtte en lukning af produktionsgab eller at afbøde en udvidelse. Hvis antagelsen om en neutral finanspolitik betyder, at produktionsgab skifter fortegn, indebærer stabiliseringsmålet et loft over lukningen af gabet på 100 %, hvorved procyklikalitet undgås.

De røde krydser viser de planlagte ændringer i den strukturelle primære saldo, som medlemsstaterne har fremlagt i deres udkast til budgetplaner 2017, og som Kommissionen har genberegnet ved hjælp af den i fællesskab aftalte metode for potentielt output. De grønne punkter viser ændringen i den strukturelle primære saldo ifølge Kommissionens forårsprognose 2017, som er udledt under antagelse om en uændret politik.

3. Oversigt over udkastene til budgetplaner

Kommissionens udtalelser om udkastene til budgetplaner fokuserer på overholdelsen af stabilitets- og vækstpakten og henstillingerne udarbejdet på grundlag heraf. For medlemsstater, som er under proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, ser Kommissionen i sine udtalelser på, hvilke fremskridt der er gjort med at korrigere det uforholdsmæssigt store underskud for så vidt angår målet både for budgetunderskud og for strukturel indsats. For medlemsstater, der er omfattet af den forebyggende del af stabilitets- og vækstpakten, vurderer Kommissionen i sine udtalelser opfyldelsen af - eller fremskridtene i retning af - de landespecifikke mellemfristede budgetmålsætninger samt overholdelsen af gældskriteriet for at se, om planerne er i overensstemmelse med stabilitets- og vækstpakten og de finanspolitiske landespecifikke henstillinger, jf. Rådets henstillinger af 11. juli 2017.²³

Alle de medlemsstater i euroområdet, der ikke er omfattet af et makroøkonomisk tilpasningsprogram, fremlagde deres udkast til budgetplaner rettidigt, jf. artikel 6 i forordning (EU) nr. 473/2013. I overensstemmelse med bestemmelserne i adfærdskodeksen til twopak'en fremlagde to lande, Østrig og Tyskland, planer baseret på en uændret politik, da disse lande blev ledet af et forretningsministerium. De kommende regeringer forventes at fremlægge fuldstændige udkast til budgetplaner, når de tiltræder. Også Spanien fremlagde en plan baseret på en uændret politik, selv om landet ikke blev ledet af et forretningsministerium. Kommissionen opfordrede i sit brev af 27. oktober 2017 Spanien til at fremlægge et opdateret udkast til budgetplan så hurtigt som muligt. Nederlandenes afgående regering fremlagde et udkast til budgetplan inden fristens udløb, og den tiltrædende regering fremlagde et tillæg til udkastet med supplerende oplysninger om nye foranstaltninger. Da tillægget ikke indeholder tabeller, som opfylder kravene i adfærdskodeksen, bør myndighederne fremlægge sådanne opdaterede tabeller hurtigst muligt.

Ingen af udkastene til budgetplaner blev anset for at indebære "særlig alvorlige overtrædelser af budgetforpligtelserne" i stabilitets- og vækstpakten som omhandlet i artikel 7, stk. 2, i forordning (EU) nr. 473/2013. Nogle af de fremlagte planer giver dog anledning til bekymring. Den 27. oktober 2017 sendte Kommissionen derfor breve til Belgien, Frankrig, Italien og Portugal med en anmodning om yderligere oplysninger og henledte opmærksomheden på en række foreløbige bemærkninger til udkastet til budgetplan. De berørte medlemsstater svarede i slutningen af oktober. Oplysningerne i brevene er medtaget i Kommissionens vurdering af budgetudviklingen og budgetrisiciene. Med hensyn til Italien giver gældskvoten på over 130 % af BNP anledning til bekymring. De forbedrede makroøkonomiske og finansielle betingelser giver et håb om en hurtigere nedbringelse af den offentlige gæld. Der er imidlertid brug for flere oplysninger om regeringens overordnede strategi og konkrete planer for en målrettet ændring i nedadgående retning af udviklingen i gældskvoten, som ville sikre overholdelse af gældskriteriet. Da der fortsat hersker en del usikkerhed om de finanspolitiske udsigter i 2017, har Kommissionen til hensigt at tage Italiens overholdelse af gældskriteriet op til fornyet vurdering i foråret 2018 på grundlag af de endelige tal for 2017 og det endelige budget, som skal vedtages af parlamentet i december 2017.

---

²³ Rådets henstillinger af 11. juli 2017 (EUT 2017/C 261),
<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=OJ:C:2017:261:TOC>.

Tabel 2a og 2b sammenfatter vurderingerne af de enkelte medlemsstaters udkast til budgetplaner, således som de fremgår af Kommissionens udtalelser vedtaget den 22. november, sammen med vurderingen af de fremskridt, der er gjort med hensyn til finanspolitiske strukturreformer. Vurderingerne er baseret på Kommissionens efterårsprognose 2017. For at lette sammenligningen er vurderingen af udkastene til budgetplaner sammenfattet i tre brede kategorier, der har forskellig betydning afhængigt af, om de pågældende medlemsstater er omfattet af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud eller ej:

- **Overholdelse:** Ifølge Kommissionens prognose er der **ikke behov for at tilpasse budgetplanerne** inden for rammerne af den nationale budgetprocedure for at sikre, at budgettet for 2018 er i overensstemmelse med stabilitets- og vækstpagtens regler.
- **Stort set overholdelse:** Ifølge Kommissionens prognose for 2018 forventes udkastet til budgetplan at kunne sikre en bred overensstemmelse med stabilitets- og vækstpagtens krav.

For medlemsstater under proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud: Selv om det i Kommissionens prognose for 2018 enten forventes, at det mellemliggende mål for det offentlige underskud vil blive nået, eller at det uforholdsmæssigt store underskud vil blive korrigeret rettidigt, er den finanspolitiske indsats tydeligt utilstrækkelig set i forhold til den anbefalede indsats, hvilket medfører risiko for manglende overensstemmelse med henstillingen vedrørende et uforholdsmæssigt stort underskud.

For medlemsstater under den forebyggende del af stabilitets- og vækstpagten: Ifølge Kommissionens prognose for 2018 forventes der en vis afvigelse fra den mellemfristede budgetmålsætning eller tilpasningsstien i retning heraf, men det utilstrækkelige resultat i forhold til kravet vil ikke udgøre en væsentlig afvigelse fra den anbefalede tilpasning. Disse medlemsstater anses for at overholde gældsreduktionsmålet, hvis det er relevant.

- **Risiko for manglende overholdelse:** Ifølge Kommissionens prognose for 2018 forventes udkastet til budgetplan ikke at kunne sikre overensstemmelse med stabilitets- og vækstpagtens krav.

For medlemsstater under proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud: Ifølge Kommissionens prognose for 2018 forventes det hverken, at den anbefalede indsats vil blive gjort, at det mellemliggende mål for det offentlige underskud vil blive nået, eller at det uforholdsmæssigt store underskud vil blive korrigeret rettidigt.

For medlemsstater under den forebyggende del af stabilitets- og vækstpagten: Ifølge Kommissionens prognose for 2018 forventes en væsentlig afvigelse fra den mellemfristede budgetmålsætning eller den påkrævede tilpasningssti i retning af denne målsætning og/eller manglende overensstemmelse med gældsreduktionsmålet, hvis det er relevant.

Ingen medlemsstat har anmodet om yderligere fleksibilitet for 2018, jf. den fælles holdning til fleksibilitet i stabilitets- og vækstpagten godkendt af Rådet den 12. februar 2016. Der mindes om, at Rådet i 2017 tildelte Finland, Letland og Litauen fleksibilitet på grundlag af klausulen om strukturreformer og for så vidt angår Finland på grundlag af investeringsklausulen. Finland blev tildelt fleksibilitet med henblik på gennemførelsen af store strukturelle reformer, der har en gunstig indflydelse på de offentlige finansers langsigtede holdbarhed, og de nationale udgifter til projekter, der samfinansieres af EU inden

for rammerne af de europæiske struktur- og investeringsfonde. Letland blev tildelt fleksibilitet i tilknytning til en reform af sundhedsvæsenet. Litauen drager fordel af fleksibilitet med henblik på store strukturelle arbejdsmarkeds- og pensionsreformer, som har en positiv virkning for de offentlige financers langsigtede holdbarhed.

En række medlemsstater nævnte de budgetmæssige virkninger af den øgede tilstrømning af flygtninge og de supplerende sikkerhedsmæssige foranstaltninger. Bestemmelserne i artikel 5, stk. 1, og artikel 6, stk. 3, i forordning (EF) nr.1466/97 giver mulighed for en midlertidig afvigelse fra tilpasningsstien i retning af den mellemfristede budgetmålsætning for at dække sådanne supplerende udgifter, idet tilstrømningen af flygtninge og alvorligheden af sikkerhedsruslerne udgør usædvanlige begivenheder, deres virkninger for de offentlige financer er betydelig og de offentlige financers holdbarhed ikke bringes i fare. Kommissionen undersøgte muligheden for en midlertidig afvigelse for flygtningerelaterede udgifter i 2015 og 2016 (Belgien, Italien, Østrig, Slovenien og Finland). For 2017 er Østrig, Italien og Slovenien tildelt et supplerende ex ante-fradrag for flygtningerelaterede udgifter. Flygtningerelaterede udgifter nævnes også i Italiens udkast til budgetplan for 2018 og i svaret²⁴ på Kommissionens anmodning om en præcisering angående Italiens planlagte finanspolitiske indsats, men der er ikke anmodet om yderligere fleksibilitet. For så vidt angår sikkerhedsrelaterede udgifter er Belgien, Italien og Østrig tildelt fleksibilitet i 2016 og 2017; der blev ikke anmodet om yderligere fleksibilitet i udkastene til budgetplaner for 2018. Kommissionen vil foretage en endelig vurdering, bl.a. af de beløb, der kan komme på tale, på grundlag af observerede data, som myndighederne skal forelægge i foråret 2018. I foråret 2017 vurderede Kommissionen foreløbigt, at Italien er berettiget til et fradrag i forbindelse med de budgetmæssige virkninger af en forebyggende investeringsplan med henblik på at beskytte det nationale område mod risikoen for jordskælv inden for rammerne af klausulen om usædvanlige begivenheder. Denne budgetmæssige virkning bekræftes i udkast til budgetplan for 2018. Fradraget vil dog blive revurderet ex post i foråret 2018 på grundlag af observerede data, som de italienske myndigheder forelægger, navnlig på grund af usikkerhed i forbindelse med gennemførelsen af investeringsplanen.

For nogle medlemsstater (Cypern, Finland, Italien og Slovenien) synes produktionsgabene for 2017 som skønnet ved hjælp af den i fællesskab aftalte metode at være behæftet med særlig usikkerhed, jf. Kommissionens sandsynlighedsscreeningsredskab. I sådanne tilfælde analyserede Kommissionen — som opfølgning på ønskerne om metodeforbedringer fra det uformelle møde i Rådet (økonomi og finans) i Amsterdam i april 2016 — i forbindelse med vurderingen af udkast til budgetplan skønnene for produktionsgabene mere indgående efter reglen om ekspertvurdering efter klart fastsatte principper ("constrained judgement"-tilgang). Kommissionens tilgang er uændret i forhold til den, som blev anvendt i forbindelse med vurderingen af udkastene til budgetplaner for 2017 og stabilitets- og konvergensprogrammerne for 2017. Selv om sandsynlighedsredskabet gav anledning til antagelser om særlig usikkerhed for Cypern og Finland, fandt Kommissionen ikke tilstrækkeligt grundlag for at afvige fra skønnene baseret på den fælles metode efter hensyntagen til alle relevante faktorer. For Italien indebærer "constrained judgement"-tilgangen et negativt produktionsgab, som skal sammenholdes med det positive skøn for produktionsgabene, som bliver resultatet af den fælles metode. Med hensyn til Slovenien var det konklusionen, at et mere sandsynligt skøn ville bringe medlemsstaten tættere på grænsen

---

²⁴ Brev fra den italienske økonomi- og finansminister af 30. oktober 2017 som svar på Kommissionens brev af 27. oktober 2017.

mellem gode og normale økonomiske tider i 2018. For ingen af disse to medlemsstater ville dette berøre kravene under den forebyggende del. Det ville således ikke have nogen betydning for vurderingen af deres udkast til budgetplaner.

Endelig har Kommissionen foretaget en foreløbig vurdering af, hvor langt gennemførelsen af de finanspolitiske strukturreformer, der er beskrevet i Rådets henstillinger af 11. juli 2017, er nået. Vurderingen af udkastene til budgetplaner er sammenfattet i følgende fem brede kategorier: ingen fremskridt, begrænsede fremskridt, visse fremskridt, væsentlige fremskridt og fuldt gennemført. En samlet vurdering af de fremskridt, der er gjort med gennemførelsen af de landespecifikke henstillinger, vil blive foretaget i 2018-landerapporterne samt i forbindelse med de landespecifikke henstillinger for 2018, som Rådet skal vedtage i 2018.

Boks 1 — Anvendelsen af skøn i forbindelse med proceduren for finanspolitisk overvågning i efteråret 2017

I betragtningerne til Rådets henstillinger af 11. juli 2017 blev der sat fokus på Kommissionens påtænkte behandling af medlemsstater, for hvilke matrixen indebærer en finanspolitisk tilpasning på 0,5 % af BNP eller derover. Som det fremgår af betragtningerne: "[...] er det nødvendigt, at der ved vurderingen af udkast til budgetplan 2018 og den efterfølgende vurdering af 2018-budgetresultaterne tages hensyn til målet om at opnå en finanspolitisk kurs, der bidrager til både at styrke det igangværende opsving og at sikre holdbarheden af [medlemsstaternes] offentlige finanser. Rådet noterer sig i den sammenhæng, at Kommissionen agter at foretage en samlet vurdering i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1466/97, navnlig i lyset af konjunkturforholdene i medlemsstaten."

Kommissionen kan udnytte en skønsmargen ved vurderingen af afvigelser fra de finanspolitiske tilpasninger, som matrixen indebærer. Overholdelsen vurderes fortsat ud fra de matrixbaserede krav, jf. henstillingerne, men Kommissionen kan udøve et vist skøn ved vurderingen af overholdelsen af stabilitets- og vækstpagten for så vidt angår en medlemsstat, som ifølge kvantitative indikatorer (risikerer at) afvige(r) væsentligt fra den krævede tilpasning. Rent faktisk kan en overordnet vurdering i sidste ende føre til, at en procedure i forbindelse med en betydelig afvigelse ikke er berettiget, selv i tilfælde af at grænseværdien for en væsentlig afvigelse på 0,5 % af BNP overskrides med hensyn til det matrixbaserede krav. Retsgrundlaget findes i de specifikke bestemmelser i artikel 6, stk. 3, i Rådets forordning (EF) Nr. 1466/97, idet den overordnede vurdering er knyttet til præcise kvantitative kriterier uden at være begrænset til disse, hvilket giver mulighed for at tage hensyn til andre forhold.

Skøn betragtes som et middel til at håndtere en bestemt situation i en tid præget af et atypisk og ufuldstændigt økonomisk opsving. Som også understreget i Kommissionens efterårsprognose 2017 og i denne meddelelses afsnit 2 styrkes det aktuelle opsving, men det er stadig ufuldstændigt og atypisk. Navnlig er der fortsat et uudnyttet arbejdskraftpotentiale og en usædvanlig afdæmpet kerneinflation, og det store løbende betalingsbalanceoverskud, som overstiger det fundamentale niveau, indikerer, at den indenlandske efterspørgsel fortsat

er for lav. Endelig understøttes opsvinget af ECB's akkomoderende pengepolitik. Dette får endog større betydning i takt med, at pengepolitikken gradvis normaliseres.

En struktureret og holistisk vurdering af en lang række økonomiske indikatorer giver mulighed for at identificere tilfælde, hvor en indsats under det, som kræves ifølge matrixen, kan anses for passende. For medlemsstater, som (risikerer at) afvige(r) væsentligt fra kravene i matrixen i 2018, kan den overordnede vurdering omfatte en metodisk kontrol af deres stabiliserings- og holdbarhedsbehov med henblik på i sidste ende at finde en passende finanspolitisk kurs på medlemsstatsniveauet. Dette baseres på en struktureret og systematisk analyse af en lang række økonomiske indikatorer, som skal sikre forudsigelighed og en ensartet behandling af medlemsstaterne.

Analysen omfatter en vurdering af udfordringer for såvel holdbarheden som stabiliseringen. En grundig analyse af gælds niveauet samt udfordringer for holdbarheden på både kort og mellemlang sigt giver mulighed for at afgøre, om medlemsstaten har udfordringer med hensyn til holdbarheden. Samtidig vurderes stabiliseringsbehovene ved at se på, hvor i konjunkturcyklussen økonomien befinder sig, og om der er et inflationært pres. Navnlig suppleres de oplysninger, der kan udledes af produktionsgabets størrelse ved den fælles metode, med alternative mål for den ledige kapacitet i økonomien. Desuden kan også indikatorer for det inflationære pres tages i betragtning.

Kommissionen konkluderede, at en finanspolitisk tilpasning, der afviger fra kravet, kan anses for passende for Italien og Slovenien, forudsat at de effektivt sikrer en sådan finanspolitisk tilpasning i 2018. I analysen indgår der følgende sekvens af argumenter.

- Hvis der identificeres udfordringer for finanspolitikens holdbarhed på kort sigt, er skøn ikke berettiget. Ingen medlemsstat er for tiden i denne situation.
- Hvis det økonomiske opsving i en medlemsstat anses for tilstrækkelig robust, som det er tilfældet for Belgien, Frankrig og Portugal, er skøn heller ikke berettiget.
- For medlemsstater, hvor det økonomiske opsving stadig forekommer skrøbeligt, eller hvor en for voldsom finanspolitisk stramning kunne bringe det i fare, som det er tilfældet for Italien og Slovenien, kan en finanspolitisk tilpasning, der afviger fra kravet, anses for passende. Hvis disse medlemsstater imidlertid også står over for holdbarhedsbehov på mellemlang sigt og/eller har en gældskvote på over 60 %, bør de som en vigtig regel effektivt sikre en rimelig finanspolitisk tilpasning. Sidstnævnte kan som en tommelfingerregel sættes til mindst halvdelen af kravene i matrixen. At sætte et sådant loft afspejler behovet for at finde den rette balance mellem medlemsstatens stabilisering og holdbarhedsbehov. Ikke desto mindre kræves der fuld overholdelse af denne finanspolitiske tilpasning. Særlig for medlemsstater, som ikke umiddelbart respekterer gældsreduktionsmålet, og som derfor står over for muligheden af en gældsaseret procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, er det vigtigt effektivt at sikre et minimum af finanspolitisk tilpasning.

Tabel 2a: Oversigt over Kommissionens udtalelser til udkastene til budgetplaner – Medlemsstater, der er omfattet af den forebyggende del af stabilitets- og vækstpacten

Medlemsstater	Budgetplanudkastenes generelle overensstemmelse med stabilitets- og vækstpacten		Fremskridt for så vidt angår gennemførelsen af den finanspolitiske-strukturelle del af de landespecifikke henstillinger for 2017
	Generel konklusion vedrørende overholdelsen i 2018 ud fra Kommissionens efterårsprognose 2017	Overholdelse af kravene i den forebyggende del i 2017 og 2018	
BE*	Risiko for manglende overholdelse af kravene	2017: risiko for en væsentlig afvigelse fra tilpasningsstien i retning af den mellemfristede budgetmålsætning baseret på perioden 2016-2017 samlet set, umiddelbart manglende overholdelse af gældsreduktionsmålet 2018: risiko for en væsentlig afvigelse fra tilpasningsstien i retning af den mellemfristede budgetmålsætning, umiddelbart manglende overholdelse af gældsreduktionsmålet	Visse fremskridt
DE***	Overholder kravene	2017: den mellemfristede budgetmålsætning overgået; overholdelse af gældsreduktionsmålet 2018: den mellemfristede budgetmålsætning overgået; overholdelse af gældsreduktionsmålet	Begrænset fremskridt
EE	Overholder stort set kravene	2017: ingen afvigelse fra tilpasningsstien i retning af den mellemfristede budgetmålsætning 2018: en vis afvigelse fra tilpasningen i retning af den mellemfristede budgetmålsætning	Ikke relevant.
IE	Overholder stort set kravene	2017: risiko for en væsentlig afvigelse fra tilpasningsstien i retning af den mellemfristede budgetmålsætning baseret på perioden 2016-2017 samlet set, overholdelse af overgangsreglerne vedrørende gældskriteriet 2018: risiko for en vis afvigelse fra tilpasningsstien i retning af den mellemfristede budgetmålsætning baseret på 2017 og 2018 samlet set, overholdelse af overgangsreglerne vedrørende gældskriteriet	Visse fremskridt
IT**	Risiko for manglende overholdelse af kravene	2017: risiko for en væsentlig afvigelse fra tilpasningsstien i retning af den mellemfristede budgetmålsætning, umiddelbart manglende overholdelse af gældsreduktionsmålet 2018: risiko for en væsentlig afvigelse fra tilpasningsstien i retning af den mellemfristede budgetmålsætning, umiddelbart manglende overholdelse af gældsreduktionsmålet	Visse fremskridt
CY	Overholder stort set kravene	2017: risiko for en vis afvigelse fra den mellemfristede budgetmålsætning; overholdelse af overgangsreglerne vedrørende gældskriteriet 2018: risiko for en vis afvigelse fra den mellemfristede budgetmålsætning, overholdelse af overgangsreglerne vedrørende gældskriteriet	Visse fremskridt
LT	Overholder kravene	2017: den mellemfristede budgetmålsætning overgået 2018: den mellemfristede budgetmålsætning overgået	Visse fremskridt
LV	Overholder kravene	2017: ingen afvigelse fra tilpasningsstien i retning af den mellemfristede budgetmålsætning 2018: ingen afvigelse fra tilpasningsstien i retning af den mellemfristede budgetmålsætning	Visse fremskridt
LU	Overholder kravene	2017: den mellemfristede budgetmålsætning overgået 2018: den mellemfristede budgetmålsætning overgået	Begrænset fremskridt
MT	Overholder stort	2017: den mellemfristede budgetmålsætning overgået	Visse fremskridt

	set kravene	2018: risiko for en vis afvigelse fra den mellemfristede budgetmålsætning	
NL****	Overholder kravene	2017: den mellemfristede budgetmålsætning overgået 2018: den mellemfristede budgetmålsætning overgået	Visse fremskridt
AT***	Risiko for manglende overholdelse af kravene	2017: risiko for en væsentlig afvigelse fra tilpasningsstien i retning af den mellemfristede budgetmålsætning baseret på perioden 2016-2017 samlet set, overholdelse af gældsreduktionsmålet 2018: risiko for en væsentlig afvigelse fra tilpasningsstien i retning af den mellemfristede budgetmålsætning baseret på perioden 2017-2018 samlet set, overholdelse af gældsreduktionsmålet	Visse fremskridt
PT	Risiko for manglende overholdelse af kravene	2017: risiko for en væsentlig afvigelse fra tilpasningsstien i retning af den mellemfristede budgetmålsætning, overholdelse af overgangsreglerne vedrørende gældskriteriet inden for den tilladte årlige afvigelse 2018: risiko for en væsentlig afvigelse fra tilpasningsstien i retning af den mellemfristede budgetmålsætning, overholdelse af overgangsreglerne vedrørende gældskriteriet inden for den tilladte årlige afvigelse	Begrænset fremskridt
SK	Overholder stort set kravene	2017: risiko for en vis afvigelse fra tilpasningsstien i retning af den mellemfristede budgetmålsætning 2018: risiko for en vis afvigelse fra tilpasningsstien i retning af den mellemfristede budgetmålsætning	Visse fremskridt
SI	Risiko for manglende overholdelse af kravene	2017: risiko for en vis afvigelse fra tilpasningsstien i retning af den mellemfristede budgetmålsætning, overholdelse af overgangsreglerne vedrørende gældskriteriet 2018: risiko for en væsentlig afvigelse fra tilpasningsstien i retning af den mellemfristede budgetmålsætning, overholdelse af overgangsreglerne vedrørende gældskriteriet	Visse fremskridt
FI*	Overholder kravene	2017: ingen afvigelse fra tilpasningsstien i retning af den mellemfristede budgetmålsætning, overholdelse af gældsreduktionsmålet 2018: ingen afvigelse fra tilpasningsstien i retning af den mellemfristede budgetmålsætning, overholdelse af gældsreduktionsmålet	Visse fremskridt

* Den 22. maj 2017 fremlagde Kommissionen en rapport vedrørende medlemsstaten i henhold til traktatens artikel 126, stk. 3. I rapporten blev det efter vurderingen af alle relevante faktorer konkluderet, at gældskriteriet skal anses som overholdt.

** Den 22. februar 2017 fremlagde Kommissionen en rapport i henhold til traktatens artikel 126, stk. 3, hvori det blev konkluderet, at medmindre de supplerende strukturforanstaltninger svarende til mindst 0,2 % af BNP, som regeringen havde lovet at træffe senest i april 2017, var kommet på plads inden da, så Italien blev bragt nærmere mod målet om bred overensstemmelse med kravene i den forebyggende del i 2017 (og dermed også i 2016), måtte gældskriteriet anses for ikke at være opfyldt på dette tidspunkt. Den 22. maj 2017 konkluderede Kommissionen, at de ønskede supplerende konsolideringsforanstaltninger for 2017 var blevet truffet.

*** Udkast til budgetplan fremlagt af et forretningsministerium uden ændring af den førte politik.

**** Udkast til budgetplan fremlagt af den afgående regering er blevet opdateret med et tillæg af den nye regering.

Tabel 2b: Oversigt over Kommissionens individuelle udtalelser til udkastene til budgetplaner – Medlemsstater omfattet af den korrigerende del af stabilitets- og vækstpagten

Medlemsstater	Budgetplanudkastenes generelle overensstemmelse med stabilitets- og vækstpagten	Fremskridt for så vidt angår gennemførelsen af den
---------------	---	--

	Generel konklusion vedrørende overholdelsen i 2018 ud fra Kommissionens efterårsprognose 2017	Overholdelse af kravene i den korrigerende del i 2017 og 2018 (eller den forebyggende del, hvis det er relevant)	finanspolitiske-strukturelle del af de ländespecifikke henstillinger for 2017
ES	Overholder stort set kravene	2017: det mellemliggende mål er nået, der er ikke gjort en finanspolitisk indsats 2018: forventet underskud under 3 %, mål ikke nået, og der er ikke gjort en finanspolitisk indsats	Visse fremskridt
FR*	Risiko for manglende overholdelse af kravene	2017: forventet underskud lige under 3 % af BNP, mål ikke nået, og der er ikke gjort en finanspolitisk indsats 2018: risiko for en væsentlig afvigelse fra tilpasningsstien i retning af den mellemfristede budgetmålsætning, umiddelbart manglende overholdelse af overgangsreglerne vedrørende gældskriteriet	Visse fremskridt

* Frankrig er i øjeblikket omfattet af den korrigerende del af stabilitets- og vækstpakten, men vil fra 2018 kunne flyttes til den forebyggende del, hvis det uforholdsmæssigt store underskud korrigeres rettidigt og på en holdbar måde.